

Henryk Janocha

Stare Drawsko, pow. Szczecinek. Wyspa Bielawa. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 2, 129-131

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zawierała jedynie nikłe ślady spalenizny i fragment kości zwierzęcej. Głębokość występowania grobów - 25 - 40 cm pod powierzchnią ziemi.

Najlepiej zachowały się naczynia grobu zbiorowego. Pozostałe były silnie zniszczone. W ceramice z cmentarzyska w Siemiechowie, charakterystycznej dla kultury wschodniopomorskiej z pogranicza okresu halsztackiego i lateńskiego zaznaczają się wpływy kultury Łużyckiej. Widoczne jest to szczególnie na przykładzie czernionych kubków glinianych z baniastym brzuścem i cylindryczną, lekko rozchylającą się szyjką, oraz szerokim taśmowatym uchem. Ornament występujący na naczyniach z Siemiechowa - to w większości rzędy dołków na załomie szyi i brzuśca oraz karbowana listwa plastyczna.

Zabytki metalowe pozwalają dość precyzyjnie określić chronologię cmentarzyska na czas około roku 400 p.n.e.

W okolicach Siemiechowa prowadzono badania powierzchniowe, odkrywając 3 nowe stanowiska: Siemiechów st. 2 i Kąty st. 1 - zniszczone cmentarzyska kultury pomorskiej, oraz Siemiechów st. 3 - prawdopodobnie osada kultury wenedzkiej z pogranicza okresu rzymskiego i okresu wędrówek ludów. Wymagają one dokładniejszego badania.

STARE DRAWSKO, pow. Szczecinek
Wyspa Bielawa. Stanowisko 3

Muzeum Pomorza Środkowego
Oddział Archeologiczny
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Henryk Janocha. Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halsztackiego /kult. pomorska/, ślady z okresu

paleolitu, mezolitu, halsztackiego i nowożytnego.

Intensywne prace archeologiczne prowadzone są w rejonie Starego Drawska. Dopiero jednak projekt Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Koszalinie mgr inż. arch. Feliksa Ptassyńskiego stworzenia rezerwatu muzealnego architektury ludowej wsi pomorskiej w rozwoju historycznym, spowodował, m. in. rozpoczęcie wstępnych prac badawczych na Wyspie Bielawa.

Wyspa Bielawa znajduje się w północnej części /satoce/ jeziora Drawsko. Obszar jej wynosi ca 75 ha. Cypel wschodni /ca 15 ha/ jest uprawny, pozostała część - to nieużytki.

Prace badawcze /6.IX - 22.XI/ rozpoczęto od badań powierzchniowych i sondażowych, zwłaszcza na wschodnim cyplu wyspy. Dotarowały one dość znacznych ilości fragmentów ceramiki kultury pomorskiej, a także fragmentów ceramiki stalowossarej średniowiecznej, chronologicznie odpowiadającej ceramice zebranej podczas badań na zamku w Starym Drawsku. W południowej części cypla znaleziono nieliczne odłupki i wióry krzemienne bez wyraźnych śladów obróbki.

Po badaniach powierzchniowych na wschodnim cyplu wyspy założono i przebadano 180 wykopów sondażowych o wymiarach 2 x 1 - 1,5 m. W około 35 z nich /rozmiieszczonych w różnych częściach cypla/ znajdowano w warstwie I lub II /do głębokości ca 50 cm/ pojedyncze fragmenty kultury pomorskiej, stalowossarej średniowiecznej, malowanej i polewanej nowożytnej oraz pojedyncze wióry i odłupki krzemienne.

Na wyraźniejszy zespół osadniczy natrafiono dopiero w sondżu 60. w północnej części cypla /około 30 m od brzegu jeziora/, w którym odkryto palenisko kamienne i stwierdzono wyraźną warstwę kulturową z zawartością ceramiki kultury pomorskiej.

Sondaż 60 powiększono do wykopu o wymiarach 10x10m. Odsłonięto tu dość znaczną część zniszczonej osady kultury pomorskiej, odkryto dwa paleniska kamienne oraz sporo fragmentów ceramiki kultury pomorskiej.

Odkrytą osadę, na podstawie zebranych fragmentów ceramiki, wstępnie można datować na wczesną epokę żelaza tj. V/IV wiek p.n.e. i wiązać ją z ludnością kultury pomorskiej. Prace badawcze będą kontynuowane w przyszłym roku.

SZCZECIN - Zamek

patrz wczesne średniowiecze

TERESIN, pow. Rydgoszcz

Muzeum Okręgowe w Toruniu

Stan. 1

Badania prowadzi? mgr Tadeusz Makiewicz. Finansowało Muzeum w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresów halztackiego i lateńskiego.

Stanowisko leży na wzniesieniu położonym tuż obok drogi Slesin-Samsieczo, w odl. ok. 500 m od Szkoły Podstawowej w Michalinie, na granicy pól PGR Teresin i Samsieczo. Od kilku lat jest systematycznie niszczone przez intensywną eksploatację piasku. Zbadano obszar ok. 350 m², odkrywając 12 grobów, z tego trzy zniszczone oraz bruk kamienny o wymiarach 1,2 x 1,5 m bez śladów pochówku. Groby składały się z dość regularnej skrzyni kamiennej, prostokątnej, zbudowanej z dużych piaszczystych kamieni, umocnionych mniejszymi, od strony południowej zaś znajdowało się większe zgrupowanie kamieni, które utwierdzały skrzynię. Wewnątrz skrzyni wyłożonej